

ประโยค ๑-๒

แปล มคอเป็นไทย

สอบ วันที่ ๒๕๖

แปล โดยพยัญชนะ

๑ โส กิร (มาลาการ) เทวสิทัง พิมพิสารราชานัง ปาโต ว อฏฐิติ สุ่มนปุปผนาพีหิ
อุฏฐาหุโต อฏฐาฏฐาหาปณ ลภติ ฯ อถกทิวสํ ตสมี ปุปผานิ คเหตุวา นครํ ปวิฏฐมตฺเต ภควา
มหาภิกขุสงฆปริวโต จพพณณรสิโย วิสสชเชนโต มหตา พุทธาณูภาเวน มหติยา พุทฺธลีพฺหาย นครํ
ปิณฑาย ปาวิสสิ ฯ ภควา หิ เอกทา จพพณณรสิโย จิวเรน ปฏิจจาเหตุวา อณฺญโตร ปิณฑปาติโก
วिय วิจรติ ตีสโยชนมคคํ องคฺคิมาลสฺส ปจฺจคฺคมนํ คจจนโต วिय เอกทา จพพณณรสิโย
วิสสชเชนโต กปิลวตฺตูปฺปเวสนาทีสุ วिय ฯ ตสมีปิ ทิวเส สรีโรโต จพพณณรสิโย วิสสชเชตฺวา มหตา
พุทฺธาณูภาเวน มหติยา พุทฺธลีพฺหาย ราชคหํ ปาวิสสิ ฯ อถ มาลาการโร ภควโต รตนคฺคิย-
กาณจนคฺคิยสทิสํ อตฺตภาวํ ทิสฺวา ทวตฺตีสมหาปริสสทฺทชณฺนปฏฺธิมณฺฑิตํ อสตียานุพฺพชณฺนสิโรสภาคํ
โอโลเกตฺวา ปสนฺนจิตฺโต “กินฺहु โข สตฺถุ อธิการํ กโรมีติ จินฺเตตฺวา อณฺญํ อปสฺสนโต “อิมหิ
ปุปฺเพหิ ภควนฺโต ปุเชสฺสามีติ จินฺเตตฺวา ปฺน จินฺเตสิ “อิมานิ รมฺโณ นิพทฺธํ อุฏฐานปุปฺพานิ,
ราชา อิมานิ อลภนโต มํ พนฺธาเปยฺย วา สฆาตาเปยฺย วา รมฺภูโต วา ปพฺพาเชยฺย, กินฺहु โข
กโรมีติ ฯ อถสฺส เอตทโหสิ “ราชา มํ สฆาเตตฺว วา รมฺภูโต วา ปพฺพาเชตฺว, โส หิ มยฺหํ ททมาโนปิ
อิมสฺมี อตฺตภาเว ชีวิทมตฺตํ ฐนํ ทเทยฺย; สตฺถุ ปุชฺชา ปน เม อเนกาสุ กปฺปโกฏฺฐิสฺสุ อลํ หิตาย
เจว สุชฺชาย จาติ อตฺตโน ชีวิทํ ตถาคตฺสสฺส ปริจฺจชฺชิ ฯ

แปล โดยอรรถ

๒ โส “ยว เม ปสนฺนจิตฺตํ น ปฏิกฺกฺกฺติ: ตาวเทว ปุชฺชํ กริสฺสามีติ รมฺภูปุปฺพหฺนุ
อุทคฺคฺคฺคโค สตฺถารํ ปุเชสิ ฯ

เฉลย

ธป.๓ สุ่มนมาลาการ วตุฎ น.๑๓๔-๑๓๕

แปล โดยพยัญชนะ

๑ โส กิร (มาลาการ) **เทวสิก** พิมพิสารราชานํ ปาโต ว อฏฐิติ **สุมนบุปผนาพีหิ**
อุปฏฐุหนโต อฏฐุฏฐุหาปณ ลภติ ฯ อถกทิวส์ **ตสมิ ปุปพานิ คเหตุวา นครํ ปวิฏฐมตเต** ภควา
มหาภิกขุสงฆปริวโต จพพณณรลีย วิสสุชเชนโต มหตา พุทธานุกาเวณ มหติยา **พุทธลีฟุทาย** นครํ
ปิณทาย ปาวิลิ ฯ

๑ ได้ยินว่า (อ.นายมาลาการ) นั้น บำรุงอยู่ ซึ่งพระราชาพระนามว่าพิมพิสาร **ด้วยทะนานแห่ง-**
ดอกมะลิ ท. แปร ในเวลาเช้าเที่ยว ย่อมได้ ซึ่งกหาปณะแปดและแปด ท. **ทุก ๆ วัน ๆ** ครั้งนั้น ในวันหนึ่ง
(ครั้นเมื่อนายมาลาการ) นั้น เป็นผู้สีกว่าถือเอา ซึ่งดอกไม้ ท. แล้วจึงเข้าไปแล้ว **สู่พระนคร (มีอยู่),**
อ.พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้อันหมู่แห่งภิกษุหมู่ใหญ่แวดล้อมแล้ว ทรงเปล่งอยู่ซึ่งพระรัศมีอันมีวรรณะหก ท.
ได้เสด็จเข้าไปแล้ว **สู่พระนคร** เพื่อก่อนข่าว ด้วยอาณภาพแห่งพระพุทธรเจ้า อันใหญ่ **ด้วยอันเยื้องกราย-**
แห่งพระพุทธรเจ้า อันใหญ่ ฯ

ภควา ทิ เอกทา จพพณณรลีย จิวเรน ปฏิจจาเหตุวา อญญตโร **ปิณทปาตีโก** **วिय** **วิจرتติ** ตีล-
โยชนมคคํ **องคฺคิมาลสฺส** ปจฺจคฺคมนํ คจฺจหนโต **วिय** เอกทา จพพณณรลีย วิสสุชเชนโต **กบิล-**
วตฺตบุปฺปเวสนาทีสุ **วिय** ฯ

จริงอยู่ในกาลบางคราว อ.พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงปกปิดแล้ว ซึ่งพระรัศมีอันมีวรรณะหก ท. ด้วยจิวร
ย่อมเสด็จเที่ยวไป **ราวกะ** อ.ภิกษุผู้มีอันเที่ยวไปเพื่อก่อนข่าวเป็นวัตร รูปใดรูปหนึ่ง **ราวกะว่า** เสด็จไปอยู่
สู่ที่เป็นที่ต้อนรับ **ซึ่งพระองคฺคิมาล** สิ้นหนทางมีโยชนสามสิบเป็นประมาณ, ในกาลบางคราว ทรงเปล่งอยู่
ซึ่งพระรัศมีอันมีวรรณะหก ท. **(ย่อมเสด็จเที่ยวไป) ราวกะว่า (เสด็จไปอยู่) (ในกาล ท.) มีกาลเป็นที่-**
เสด็จเข้าไปสู่พระนครชื่อว่ากบิลพัสดุ์เป็นต้น ฯ

ตลุมปี ทิวเส สรีร์โต จพพณณรลียะ วิสสุชเชตวา มหตา พุฑธานูภาเวน มหติยา พุฑธลพิุทาย
ราชคหิ์ **ปาวลิส** ฯ

ในวัน แหม่นั้น **(อ.พระผู้มีพระภาคเจ้า)** ทรงเปล่งแล้ว ซึ่งพระรัศมีอันมีวรัณะหก ท. จากพระสรีระ
ได้เสด็จเข้าไปแล้ว สู่พระนครชื่อว่าราชคฤห์ ด้วยอาณูภาพแห่งพระพุทเจ้า อันใหญ่ ด้วยอันเยื้องกราย-
แห่งพระพุทเจ้า อันใหญ่ ฯ

อถ มาลาการโ ภควโต **รัตนคณิยกายจนคณิสทิส** อตตภาวํ ทิสฺวา ทวตฺตีสมหาบุริสสฤทฺธนป-
ปฏิมณฺฑิตํ **อสิตฺยานพฺยุชฺชนสิริโสภคค** โอลเกตฺวา ปสฺนุนจิตฺโต “กิณฺหุ โข สตฺถุ **อิทิการ** กโรมีติ
จินฺเตตฺวา อณฺเฏ อปสฺสนฺโต “อิเมหิ ปุปฺเพหิ ภควนฺตํ ปุชฺชสฺสามีติ **จินฺเตตฺวา** ปฺน **จินฺเตสิ** “อิมานิ
รณฺเฏ นิพฺพุทฺธ **อุปฏฺฐานปฺปผานิ**, ราชฺชา อิมานิ อลภนฺโต มํ **พฺนธาเปยฺย** वा **ฆาตาเปยฺย** वा
รฏฺฐฺโต वा **ปพฺพาเชยฺย**, กิณฺหุ โข กโรมีติ ฯ

ครั้งนั้น อ.มาลาการ เห็นแล้ว ซึ่งอัทภาพ ของพระผู้มีพระภาคเจ้า **อันเช้นกับด้วยแก้วอันมีค่าและทอง-**
อันมีค่า แลดูแล้ว **(ซึ่งอัทภาพ)** อันประดับเฉพาะแล้วด้วยลักษณะแห่งมหาบุรุษสามสิบสอง **อันเลิศด้วย-**
ความงามด้วยพระสิริคืออนุพยัญชนะแปดสิบ ผู้มีจิตเลื่อมใสแล้ว **คิดแล้ว** ว่า **(อ.เรา)** จะกระทำ
ซึ่งการบูชาอันบุคคลพึงกระทำยิ่ง แก่พระศาสดา อย่างไร หนอแล **ดังนี้** ไม่เห็นอยู่ **(ซึ่งวัตถุ)** อัน **คิดแล้ว**
ว่า **(อ.เรา)** จักบูชา ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า ด้วยดอกไม้ ท. เหล่านี้ **ดังนี้** **คิดแล้ว** อีก ว่า **(อ.ดอกไม้ ท.)**
เหล่านี้ **เป็นดอกไม้เป็นเครื่องบำรุงซึ่งพระราชา** เนื่องนิตย (ย่อมเป็น), อ.พระราชา เมื่อไม่ทรงได้
(ซึ่งดอกไม้ ท.) เหล่านี้ **(ทรงยังราชบุรุษ) ให้พึงจงจำ** ซึ่งเรา หรือ หรือว่า **(ทรงยังราชบุรุษ) พึงให้ข้า**
(ซึ่งเรา) หรือว่า (ทรงยังราชบุรุษ) พึงให้ขับไล่ (ซึ่งเรา) จากแคว้นแคว้น, **(อ.เรา)** จะกระทำ อย่างไรหนอแล
ดังนี้ ฯ

อดิส เอตทโหสิ "ราชา มัง มาเตตุ วา รกฺขโต วา ปพฺพาเซตุ, โส หิ มยฺหํ ททมาโนปิ อิมสฺมี
อตตภาเว **ชีวิตมตฺตํ** ธนํ ททยฺย; **สตฺถุ ปุชฺชา** ปน เม อนนกาสุ กปฺปโกฏฺฐิสฺส **อลํ** หิตาย เจว สุขาย
จาติ อตฺตโน **ชีวิตํ** ตถาคตสฺส **ปริจฺจชิ** ฯ

ครั้งนั้น (อ.ความคิด) นั้น ว่า อ.พระราชา จง (ทรงยังราชบุรุษ) ให้มา ซึ่งเรา หรือ หรือว่า จง
(ทรงยังราชบุรุษ) ให้ขับไล่ (ซึ่งเรา) จากแคว้นแคว้น, เพราะว่า (อ.พระราชา) นั้น แม่เมื่อพระราชทาน
แก่เรา ฟังพระราชทาน ซึ่งทรัพย์ **สักว่าเป็นเครื่องเป็นอยู่** ในอัตภาพ นี้, ส่วนว่า **อ.การบูชา ซึ่งพระศาสดา**
เป็นของพอ เพื่อประโยชน์เกื้อกูลด้วยนั้นเทียว เพื่อความสุขด้วย แก่เรา ในโกฏีแห่งกัปป ท. มีใช้หนึ่ง
(ย่อมเป็น) **ดังนี้** ได้มีแล้ว (แก่นายมาลาการ) นั้น, (อ.นายมาลาการนั้น) **บริจาคแล้ว** ซึ่งชีวิต ของตน
แก่พระตถาคต ฯ

แปล โดยอรธ

๒ โส "ยาว เม ปสนฺนจิตฺตํ **น ปฏิกุฏฺติ: ตาวเทว** ปุชฺชํ กริสฺสามีติ ภูฏฺฐุปฺภุฏฺฐุ
อุทคฺคฺคฺโค สตฺถารํ ปุชฺชสิ ฯ

๒ นายมาลาการนั้น คิดว่า "จิตเลื่อมใสของเรา**ไม่กลับกลายเป็นใจ**; เราจักทำการบูชา**เพียงนั้น**
ที่เดียว" เป็นผู้ว่าเรียงบ้นเทิงแล้ว **มีจิตเบิกบานและเข้มขึ้น** บูชาพระศาสดาแล้ว ฯ